

Egressy

Egressy

Tükör

2018 tavasza

Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó

Szerkesztő: F. Juhász Márta

*Az újság készítésében részt vettek: Baranyi Márk, Szűcs Máté, Berki Dávid,
Krausz Balázs, Rádonyi Barnabás, Sánta Benedek, Szabó Máté, Lábszki Tímea,
Szlávik Marcell, Rodek Máté, Lőrincz Dávid, Szilczer Armand*

Tartalom

Utazás kiállítás	4
Március idusán	6
Egressysek színházban	10
Digitális témahét.....	12
Egressy-nap	13
Katonai programok az Egressyben.....	15
Közlekedésbiztonsági nap	16
Erasmus	17
Technikusaink.....	19
Szakma.....	21
Egressy az ÖKO-iskola.....	24
Ballagás	26

Utazás kiállítás

Az idei tavasszal sem akartuk kihagyni az Utazás kiállítást, hátha ismét olyan érdekességekre bukkanhatunk, ami hasznos lehet számunkra a későbbiekben.

Nagyon örültünk, hogy Marosi Levi tudott nekünk kupont szerezni a belépőhöz, mert különben elég borsos lett volna az ára.

Pénteken az 5. óra után indult a 11. a osztályból néhány vállalkozó kedvű diák az Örsre, majd onnan a Hungexpóra.

Nilván nem az egzotikus utak, vagy maga az utazás volt az izgalmas, hanem a szomszédos csarnokban lévő társkiállítások főként: Bringa- és a Futóexpo, ill. minden jármű automatikusan vonzotta a tekintetét a fiúknak. Később felfedezhettük, hogy maga a kiállítás honlapja is felhasználta érdeklődő arcunkat a reklámkampányához, hogy minél több látogatót vonzzon be hétvégére.

Természetesen becsülettel végigbaktattunk valamennyi csarnokon, begyűjtöttünk pár prospektust, reklámajándékot, s végig kóstolgattuk, amit lehetett.

A tanárnő kérésére, -
elvégre ÖKO-suli
vagyunk – a
természetvédelemmel
foglalkozó standoknál
kezdünk. S igen, ott már
ismerősként fogadtak
bennünket, hogy viszünk
–e most is plakátot
teremdekorációnak.
Természetesen nem csak
erről van szó, hanem

arról is, hogy ismerjük meg kis hazánk ilyen értékeit is. Még a magyar kis érettségien is az volt az egyik érvelési téma, hogy miért javasolnánk, érvekkel alátámasztva a belföldi nyaralást inkább.

Mindemellett valóban érdekesek voltak a külföldi országok standjai is. Egy-két jellegzetes beöltözött jelmezes figura, a zenék, a képek, vagy a díszvendég: Marokkó színes bemutatkozó tárgyai, táncai. Noha nem tervezzük, hogy a közeljövőben Marokkóba utaznánk, akkor is jó hallani is csak akár ilyen érdekes országokról.

Más kultúrákat megismerni, bővíteni a látókörünket nem utolsó lehetőség egy ilyen alkalom.

Március idusán

Az alábbiakban Kovács Gyula 10. s osztályos tanuló ünnepi beszédét idézzük - bevallva hősiesen, hogy ez egy nyelvtanórai projekt eredménye:

„Múlton nyugszik a jelen, s azon a jövő „- mondta Széchenyi.

Egységesen és meghatározó erővel csak egy nemzet léphet fel. Nemzetté pedig a közös haza szeretetével válunk. Ha mindannyian - akik itt élünk, itt ünneplünk közösen – egyformán és egységesen szeretjük ezt az országot, országrészt, benne a saját falunkat, az erdőket, mezőket, és földeket, a szomszédos gyümölcsöket és a faluszéli halastavat a környező hegyekkel. Ha elhisszük, hogy létezik egy felsőbb erő, amely képes a forradalomra szólítani, nem nézve, hogy ki székely, cigány, szláv, német, szerb vagy magyar. Közös a haza és a nemzet, amelyhez tartozunk. Ebben rejlik a mi erőnk, hazánk, nemzetünk ereje. És ebből fakad a hazaszeretettünk.

Ha a jelent a múltból fakadó tudással éljük, nem kell félnünk a jövőtől! Erre tanít minket Széchenyi István, és erre tanít minket az 1848-as forradalom és szabadság harc ünnepe.

Szerencsésnek mondhatjuk magunkat a magyar nemzet polgáiraiként, büszkén, nézhetünk a múlt tükrebe”, és erőt meríthetünk belőle a jövő nagy kihívásaihoz.

Ha erősen él bennünk egy szebb, szabadabb jövő reménye, és képesek vagyunk együtt, egymásra támaszkodva nekirugaszkodni a megvalósításnak, méltók lehetünk, méltók leszünk 1848 örökségéhez. Ebben segít minket minden évben újra meg újra a megemlékezés a szabadságharcra, március 15-re és annak hőseire. Ez ad értelmet az ünnepségnek, a koszorúzásoknak, a közös és békés elmélkedésnek.

Megjósolta ezt már két nappal a forradalom kitörése után Jókai Mór, aki a következőket mondta:

„Míg magyar él, míg szabad ember él a honban, kegyelettel fognak visszagondolni az évre, annak történelmére s történetalkotó alakjaira”

Úgy legyen, és így maradjon a jövőben is! – válaszolhatjuk közel 160 év elteltével is Jókainak.

Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!

Iskolánkban a megemlékezésnek ismét rendhagyó voltát választottuk. Eddig rádióműsorokban, kvízekben, filmnézésben gazdag március 15-éink voltak, most az Egressy –teremben tekinthettük meg egy-egy osztály szabadságharc kapcsán készült ppt-it, s meghallgathattuk a hozzájuk kapcsolódó előadásokat., valamint az iskola udvarán a Dabasi Honvédtüzér Hagyományőrző Alapítvány fegyver bemutatóját tekinthettük meg. A fegyverekről előadást hallhattunk, s utána, aki szerette volna teljes testközelből kipróbálhatta milyen is ezzel az eszközzel bánni.

Nagy örömünkre szolgált, hogy teljes menetfelszerelésben részt vett a bemutatón egyik diákunk, Rizmayer Bence is a 12. c-ből.

S az érdeklődő tekintetekből ítélve, a többi diáktársunknak és tanárainknak is nagyon érdekesre sikeredett a bemutató.

Mindenképpen sokkal hasznosabbnak gondolom, mint egy egyszerű műsort, amit végignéznünk vagy hallgatunk csak.

Ugyanezen a napon volt iskolánk vendége népszerű kortárs költőnk Lackfi János, akit Tóth Judit tanárnő hívott meg szakgimnáziumunkba. A szíves invitálás oka elsősorban kétszeresen is önzőnek tűnhet: „adja le magát a költő úr, mint érettségi tételt!”, másrészt tartson egy interaktív irodalomórát a költészet értelméről a mai világban.

Szerencsére Lackfi már szokva volt a hasonló előadásokhoz, s nem okozott gondot neki egy ilyen típusú komplex 1,5 óra végigbeszélése.

Némi gyors életrajzi háttér után elstandupolta a költészeti világát, eddig megjelent köteteit is bemutatta. A jelen lévő 12. k osztályt megnyugtatta, hogy nem lesz olyan végtelenül nehéz érettségi tétel. S le tudta kötni szórakoztató, humoros szövegével a jelen lévő fiatalabb diákokat is.

Majd az alkalom végén lehetett kérdéseket feltenni, amelynek a lehetőségével többen is éltek a k-ból, ill. kérhettünk szelfiet vele, meg dedikálást is.

Álljon itt egy annyira jellemző Lackfi- idézet március idusáról:

BEJEGYZÉSEK A MÁRCIUSI FORRADALMÁROK CSOPORTBÓL

Fotó mellékelve. Gyerekek, a holnapi zendüléshez jó így a lookom?

Sanya, mint gyakorló politikus, mondanám, a titok: kisebb cylinder, nagyobb toll. Nem lesz kivetítő, összekevernek majd mindenféle aljanéppel. Kérdezzék majd: te, melyik a Petőfi? Az az alacsony? Azt hittem, magasabb... Azt hittem, jobb képű... Azt hittem, ércesebb a hangja... Nem szül jó vért.

Újabb snapchat. És most? A grimasztól tekints el, barátom, Júlia bolondozék.

Mind csupaszon vacog, de a hazáért teszi! Magyar struccnak túrnie köll!

Még valami, akadozik itt a wifi, de háziszolgám állítja, holnapra esőt mond a Köpönyeg. Ha ez igaz, fuccs a forradalmi lángoknak...

Már ez igaz, komám, tavaszi eső aranyat ér. Ahogy az ánglus mondja, ha nem esik, vígy esernyőt, ha esik, tégy, amit akarsz!

Esernyők, parapletek, napernyők nagy választékban, forradalmi célzatokra és színekben. Gróh ernyővel kinn van a vízből! Viszonteladók kíméljenek!

Ezen behaltam! Esernyő, belé rejtett törrel, sőt, pisztollyal! Forradalmi practicum német gyártótól. A szabadságot semmi se mossa el!

Ne mááár, olyan uncsi ez a szürke égbolt, tiszta öngyi leszek! Ilyenkor rumos tea, gyapjúzokni, doromboló cicus az ölembe, és olvasgatom a Világforradalom Történetét. Majd kitörünk, ha kitör a jó idő!

Figyu, polgártársak, a kormánypárti média szerint a forradalom elmaradt, pár ázott csókát mutattak, de ez gyalázatos tényhamisítás! Gábor Áron felküldte a drónját, tisztán látszik, hogy mi vagyunk fölényben. A kétfejű sasos ernyők alatt besúgók.

Esküvői meghívók, báli táncrendek, névjegykártyák, születésnap jókívánságok, úrlapok, császárgyalázó röpiratok nyomtatása bármely példányszámban! Landerer und Heckenast cs. és kir. beszállító.

Éljen az ész arisztokráciája! Párizsból hozatott almazöld sanzsan köpönyegemhez fehér selyem pantallót keresek daliásság elérése céljából. Keressék Vasvárit, Pilvax kávézó, Pesten.

Megjöttek Belgiumból a fegyverek, eléggé pöpec áru, kiszálltunk ellenőrzésre a parlamenti bizottsággal. Erre Kossuth rám szegezi az egyik pisztolyt, mondván, így kéne lepuffantani minden hazaárulót!! Vajh véletlenül választott-e meg a Forbes magazin Top10-jében a legnagyobb magyarnak?

Egressysek színházban

Március végén láttam már 3. alkalommal a József és színes szélesvásznú álomkabát színdarabot Szirtes Tamás rendezésében. Andrew Lloyd Webber musical rendkívül népszerű, s már régóta játssza más-más szereposztásban a Madách Színház.

A történet Józsefről, a bibliai alakról szól. Ő Jákob legkedvesebb fia, ezért így is viselkedik, testvérei nem véletlenül féltékenyek rá. Eladja rabszolgának, apjával pedig elhítetik, hogy egy balesetben meghalt.

Józsefnek volt egy különleges tulajdonsága, meg tudta fejteni bárki álmát. Ez Egyiptomban is kihúzza majd a csávából. A fáraó felveszi kincstárnokának. S mikor a testvérei megjelennek, először a bosszúra gondol talán, de végül látva változásukat megkíméli őket, felfedi magát.

A színdarab csodás, lendületes. Serbán Attila, mint József eszméletlenül jó, s Gallusz Niki a narrátor szerepében kiváló. Szegény Gallusz Nikolett, sminkelt és öltözködött vagy 2 órát, és játszott 3 percet. Pedig elhallgattam volna többet is. A musical szórakoztató, jók, fülbemászóak a dalok, bár néha hangosabb volt a zene, mint a szöveg. De ironikus is a színmű néhány jelenete, pl. amikor a fáraó Elvis-szerű.

A díszletek és a jelmezek is nagyon szín pompásak. Volt, aki harsánynak tartotta őket.

Ajánlom mindenkinek ezt a musicalt, hisz tananyag is kilencedikben a Biblia.

(Lőrincz Dávid)

A 10. s osztályból önként és dalolva, no, meg egy ötösért magyarból elbaktatott a József Attila Színházba a Partvonal Színház interaktív előadására 5 fő, az előadás a címe: Bánk az esküdtszék előtt.

Tavaly a Marczin ugyanettől a csapattól már látták a Rómeó és Júliát., és az tetszett, tök jó volt. Lehet, hogy nem volt színpad, mégis jobban visszaadta a történetet. Jobban elosztották a szerepeket, Bánk bán egy nagyon vállas ember volt, szinte kigyúrtnak mondható. Ottó tényleg egy” egyszázbélű gyerek „volt, Biberach is nagyon vissza tudta adni jellemzőit, tényleg beleillett a lézengő ritter szerepkörbe. A női szereplők közül Gertrudis volt jelen, egy idősebb, magas színésznő.

Az előadás kicsit viccesebb volt, mint az eredeti darab, s nem volt unalmas. Pl. amikor Bánk bán beszélt magában, s nem hallgatott Tiborcra, akkor közben Bánk bán katonai táncot lejtett, mint egy Shaolin pap.

Azért ajánlanám másoknak is, mert segít megérteni az egész történetet. Sokkal egyszerűbb megnézni, mint elolvasni, s megérteti veled az alap problémát.

Quintus Konrád említette, hogy a Tartuffe lesz a következő. Azt már tanultuk, de megnézzük.

(Karafa Krisztofer)

Digitális témahét

Idén iskolánk is benevezett a Digitális témahét nevű rendezvénysorozatba, melynek nyitánya volt, hogy a tanárok meghallgattak egy előadást egy okostelefonra telepíthető alkalmazásról, amit lehet használni tanórákon is. Majd meghirdettük a Film Destination játékot az MTA Sztaki eLearning csapatával közösen!

A feladata következő volt: a GUIDE@HAND Film Destination Budapest okostelefonos alkalmazás alapján keressék meg, hogy melyek azok a budapesti helyszínek, amelyek a legtöbb nemzetközi filmben szerepeltek! Járják be őket, készíts szelfit, gyűjtsenek össze még néhány adatot, és az egészről adjanak be egy ütős prezentációt Földvári tanárnőnek!

Osztályonként legalább egy csapat vagy fő nevezését vártuk, kérdés esetén lehetett keresni az informatika tanárokat. Több csapat is adhatott be kész művet, egymástól függetlenül.

Április 4-én, szerdán az 1. (első) szünetben flashmob volt az udvaron!

A Digitális Témahét keretében megformáltunk egy Ó betűt diákokból, majd ezt lefotóztuk! Aki beállt, egy fehér lapot kapott, amit a feje fölé tartott, ebből kialakult egyfajta végeredmény. Minden lelkes résztvevőt szeretettel vártunk! Lelkes

fotósokat is érkeztek, örültünk, hogy több kép készült, még az emeleti osztálytermekből is.

A 11. a
másik
péntek
életének
verseket,

osztály a fent említett cég egy alkalmazását kipróbálva egy délután megérkezett Ferencvárosba, hogy József Attila helyszíneit végiglátogassa. Az alkalmazás során meghallgatták a életrajzi momentumokat, képeket

nézegettek a telefonos alkalmazásban.

Egressy –nap

És minden évben eljön a nap, amikor...

Bár Egressy nov.3-án született, mi ilyenkor, a Föld napja közelében ünnepeljük a sulinapot, mivel ökoiskola is vagyunk.

Az iskolanapon megtelik az udvar sportolókkal, bográcsozó, sütkérező diákokkal.

A 12. c osztály utolsó Egressy-napját töltötte ebben az iskolában.

Sokat sportoltak, legfőképpen a focit preferálták. Persze jutott idő a lovasbemutató megtekintésére is. Rizmayer és Mészáros volt a főszakács, valamilyen krumplis ételt. Olyan pörköltösen nézett ki, mindenképpen volt benne hús is, szaftos volt. Sanyi hozta a húst, tavaly még az ofő hozta, de idén vállalta egy diák. Szatyi tanár úr is segédkezett nekünk. A finsiből a végén mindenki evett. Hisz osztálypénzből fizettük a hozzávalókat. A focis rész csak várta, hogy

történjen valami. Az Egressy teremben volt egy előadás is munkalehetőségekről, amit Csiki tanár úr szervezett. Végzősként megjegyeznénk: a végén a kilencedikesek csak levitték a székeket az ebédlőbe, s nekünk kellett elpakolnunk... de mi rendes diákként természetesen ezt is örömmel, jól lakottan is vállaltuk 😊 (Krausz Balázs)

A röplabda pálya sem maradt üres, a szép verőfényes napon örömmel használták ki a lehetőségét a diákok.

Mindenkinek más sport volt a nyerő: volt, aki a pingpongasztalt választotta, s hívta a tanárját egy meccsre. De a kosárpályán is mindig voltak diákok.

Minden évben nagy sikere van a lovasrendőrség bemutatójának. Sokszor nemcsak a diákok, de a tanárok, igazgatók is közel merészkednek a nem is olyan kicsi pacikhoz, és bátran felpattannak a hátukra. Amit a többiek tágra nyílt szemekkel bámulnak ☺

Idén vendégünk volt Babonics Márk és edzője is, akik az Egressy –teremben tartottak egy előadást Márk motorosi pályafutásáról. Az előadás során volt egy rövidfilm, hangfelvétel, beszámoló, hisz, Márk 6 éves kora óta motorozik. Lehetett kérdéseket fel tenni, felpróbálni a motoros szerkót, a sisakot, s utána lenn az udvaron ki-ki felülhetett kipróbálni Márkó két motorját is.

2018-ban is vendégeskedett nálunk Subaru is, Csiki tanár úr kutyusa. Subi jó kutyus, még a mindenféle izgi illatok sem idegesítették fel. Pedig az udvar fennmaradó részén kiönlöttek az önjelölt szakácsok és főköstolók, s mindenféle szabadtéri főzőcskézési technikát kipróbálva varázsoltak ételeket a rögtönzött ebédlőbe.

Az egy is, nem a

diákok.

Józsi mindig mindent tud.

Egressy életéről, tanáraitól készítettek rendkívül érdekes totót aminek a kérdéseire volt egyszerű megtalálni válaszokat, nem volt mindegy kit kérdeztek a Pedig eddig azt hitték:

Katonai programok az Egressyben

Idén is voltunk a Petőfi laktanyában alakizni, azaz alaki foglalkozáson vettünk részt. Gyakorolták, hogy hogyan kell jobbra, meg balra fordulni –a laikusok számára. Itt sajátítjuk el az alakítás alapjait –szakszóval. Hozzá kell tenni: a fegyelem és a megfelelő figyelem az elengedhetetlen.

Az évben többször voltunk az Egressy saját lőterén. Voltak házi versenyek is. Ezeken a versenyeken a sulis csapata egész jó eredményeket ért el.

Voltunk az Egressy Püspökszilágyon, végig aludtam, nem messze is van... Ott futóversenyen voltunk, váltóverseny is. képviseltettük

Lónyay Református Gimnáziumban egy katonai akadályversenyen is. Voltak erőnléti feladatok, lövészet is.

Rengetegszer voltunk gyakorolni a lőterén, sokat számított a versenyeken az, hogy itt van lehetőség arra, hogy megfelelő mértékben tudjunk gyakorolni. Ezzel összefűzve el tudjuk sajátítani a löelmélet alapjait, a sportlövészetre egy nagyon jó felkészítés mindez.

csapatával mivel az utat tudom, milyen egy ill. volt egy Továbbá csapatunkat a

Amikor az Erasmus keretében külföldi diákok voltak a vendégeink, akkor is tartottunk előadást nekik, és bemutatót is.

A Szakmák éjszakáján is tartottunk bemutatót.

S természetesen az Egressy nyílt napjain is voltak bemutatóink.

(Berki Dávid)

Közlekedésbiztonsági nap

03. 23-án, pénteken közlekedésbiztonsági napot tartottunk. Előadást és szimulátoros gyakorlati foglalkozást szerveztünk külső előadókkal minden osztály számára 2 órás blokkokban.

Az előadást két fiatalember

tartotta az Egressy-teremben. Néhány kisfilmmel dobták fel az unalmas részeket. Elégé elhalkultak a fiúk akkor, amikor másodpercekre lebontva elmondta egy hang mi történik a balesetet szenvedőnek a testével gyakorlatilag pillanatok alatt.

Az előadás után egy tesztet töltöttünk ki a hallottak, látottak alapján, amit aztán közösen ellenőriztünk.

A második órában le lehetett menni az ebédlőbe, ahol szimulátorokat lehetett kipróbálni. Sajnos csak pár darab volt, sok volt a diák, s kevés a rá szánt idő.

Úgy gondolom, hogy akit érdekelt, az úgy is figyelt, mivel a hallottak hasznosak lehetnek majd a JOGSIHOZ is. Akit meg nem érdekelt elfoglalta magát a virtuális hasonló szimulációkkal.

térben

diákság nagy része a témát.

Mindenképpen fontosnak ítélte a

Erasmus

Februárban voltunk Olaszországban, Rómában Berecz tanár úrral, Detti tanárnővel, valamint az osztályomból Antallal, Milánnal az Erasmus program keretében. Előtte nem is hallottam még erről a lehetőségről. Most már tudom, hogy ez egy olyan program, ami segíti nyelvtanulást is, meg a csoportmunkában való dolgozásnak az elsajátítását., ami országokon átível. Rajtunk kívül voltak olaszok, görögök, lettek, horvátok, spanyolok is.

Repülővel mentünk. A reptéren fogadott bennünket egy egész busz, pedig csak öten voltunk. Elvitt az olaszok sulijához, majd találkoztunk a családokkal, akik elvittek otthonaikba, és programokat szerveztek nekünk. Már másnap az ő sulijukban vendégeskedtünk. Egy megnyitóval indult a

nem

angolt,

több

program, unalmas és hosszú volt, s nagyon kapcsolódott a témához. Bemutattak 4 nyelvet, a spanyolt, a németet-, akik nem is voltak, az meg a franciát, és beszéltek a sulijukról. Az ő iskolájukba sokkal diák jár, jobban felszerelt, mint az Egressy-pl. van egy egész mozi, az osztálytermekben

van légkondi. Aznap még elmentünk kirándulni egy régi kastélyba, meg megnéztük Tivolit. 1,5 óra szabad program volt Tivoliban, sétáltunk és nézelődtünk. Megnéztük a várost, s a végén beültünk egy kávézóba.

Következő nap megint a suliban kezdtünk, volt egy előadás és egy foglalkozás, ami építéstechnikáról szólt.

Különböző nemzetiségű gyerekekből állt egy csoport. Az volt a lényege, hogy angolul dolgozzunk, ez volt a közvetítő nyelv. Utána feliratot kellett tennünk filmek alá. Néma videót készítettünk szituációkról, amiket kisorsolva kaptunk meg. Utána kajáltunk,- jó volt, minden nap csirkemelles szendvics volt, meg cola minden nap. Aztán a tanároknak volt valami meeting, mi a diákokkal a könyvtárban ültünk, Beszélgettünk, akkor kezdtünk el igazán ismerkedni. Volt egy kivetítő, raktak be zenéket, s táncolni is kezdtünk.

Az én olasz családom nagyon kedves volt, de nem nagyon tudtak angolul. Nálunk ugyanaz a srác volt utána, de ő sem igazán bírta az angol nyelvet.

Rómában megnéztük a Colosseumot. Egész nap esett az eső, ez egy kicsit elrontotta a napunkat, mert mindig ahová mentünk tiszta víz meg sár volt minden. Vatikánvárosban csoportosan voltunk. 1 órát kaptunk a nézelődésre. Lementünk a Vatikáni Múzeum alá, ahol ki volt állítva az összes pápa összes kocsija: a lovas szekértől kezdve a Mercedesig.

rendelhetett magának
Ahhoz képest, hogy ez
rossz volt. A hangulat
magunkat. Együtt volt
beszélgettünk,
gyerekekkel tartom még a
egy csapat spanyollal,
nem, mert ők nem voltak

Utolsó este elmentünk egy pizzériába, ahol mindenki
egy egész pizzát.
Olaszország, elég
volt jó, jól éreztük
mindenki, jókat
neveltünk. Csomó
kapcsolatot, pl.
csak a lettek közül
túl beszédesek.

Visszafelé a repülőút sokkal jobb volt, sokkal gyorsabban ment minden. A repülőtéren ugyan vártunk 2 órát, mert már reggel 6-kor ott voltunk. Magyar oldalon bezzeg sokat kellett várnunk a cuccainkra.

Azért volt jó, mert sok új barátom lett, és sokat gyakorolhattam az angolt. (Nem Róma feelingje érintette meg legjobban Armandot.) -(Szilczer Armand)

Technikusaink

Feltettük a kérdést a 13. évfolyamosainknak épp a vizsga előtt...

- Miért érdemes az Egressyben maradni technikusi szakon, képzésen elektronikából?
- 3 érvet kértünk mellette, és ellene... ez utóbbit hanyagolták a válaszadók, elvégre itt maradtak ténylegesen még egy évre!

A TANÁR

- Ajándék szakma,
- lehetőség szakmaszerzésre,
- szakmai alapozás

A „FŐNÖK”

- Ismerős környezet,
- ismerős tanárok,

- 1 év alatt meg lehet szerezni a szakmát

A SZÜLŐ

- jó tanárok, jó körülmények
- alapos tudást tud szerezni a gyerek
- piacképes tudást kap –PLC Arduino, nem a 30 évvel ezelőttiek „mennek „

ANYUKA

- emberséges
- igazi pedagógusként foglalkoznak még a 20 évessel is
- fontos a háttér

DIÁK

Az első reakció a kérdésre kórusban érkezett: -SEMMIÉRT

Majd összeszedettebben válaszoltak:

- 32 pont az egyetemen
- egy jó szakma
- egy biztos pont
- munkaerőpiacon is hasznos tudás

S a végső érv:

- 1 évvel kevesebbet kell dolgoznom azon a bizonyos munkaerő piacon ☺

Szakma

Minden **nyílt napon** volt az Egressy Teremben néhány diák, akik bemutatták a nálunk található szakmák csínját-bínját.

Áramkört lehetett építeni, dobozkat készíteni, forrasztani, volt programozós játék, 3 d-s nyomtató, hálózati alapismeretekkel kapcsolatos érdekességek. Csiki tanár úrral, Golgovszky tanárnővel és Berecz tanár úrral, 1-es villamossal mentünk a **Mi a pálya?**

Rendezvényre. Ott volt Szujó Zoltán, akivel szelfiztünk is. Az Egressy standján mi voltunk a hostok, bemutattuk az iskolát. De körbenéztünk a többi iskola standjain is. Volt egy olyan stand, ahol végig kellett vinni egy rézkarikát egy pályán, s ha hozzáértél, akkor megrázott. Kérdezték, hogy jó hely-e, mi meg lelkesen bólogattunk. Kérdések voltak: milyen szakmák vannak, egy héten hány gyakorlati óránk van, milyen nyelveket lehet tanulni, milyenek a tanárok.

A Hungexpo a „Szakmázz” programon is részt vettünk segédkezve a pályaválasztásban a nyolcadikosoknak. Ritter Bálint volt még a suliból, meg a

technikusoktól Szikora Viktor és Golgovszky tanárnő. Pont mellettünk voltak a

kémia bemutatók, ami rendkívül bűdös volt. Sokan kérdezősködtek a sulifelől, mert nálunk lehetett valamit csinálni, máshol csak bemutatók voltak. Rézlapot benn levágtuk méretre s ott csak meg kellett csinálni belőle

a

dobozt,

kalapács, satu és már kész is volt. Szerették a gyerekek, sokan jöttek., egy nap kb. 50-et megcsináltak a segítségünkkel. Tetszett nekik, hogy hazavihették a dobozkat.

Nyilván jól mulattak azon a kérdésen, hogy

igazi arany –e... a réz... Mégis mit csináltunk volna vele idebenn, visszaforrasztjuk?! **A Szakmák éjszakáján** is jelen voltunk. Dominót készítettünk, azt is vastagabb réztéglalapról. Bejelöltük rajtuk a pontokat, kifűrtük, aztán a közepén kifűrészeltük, majd felmelegítettük, raktunk bele valami anyagot, ami a forrasztáshoz kellett (esetleg ónt vagy cint). Utána le kellett reszelni a fölösleget, kipolírozni és kész is volt. A műhelyben Csiki tanár úrral együtt öten voltunk. Szlávik programozott Réz Ricsivel, a fizika teremben robotoztak. A tizedikesek a masszázssteremben mutatták be a masszőri munkát. Dencsi tanár úr bemutatta hogyan használja az interaktív táblát. Sok tanár itt maradt estére, vagy visszajött, s hozták a gyerekeiket is, akik élvezettel próbálták ki, amit ki lehetett próbálni. Az osztály kiment **a Szakmasztárra**, a Hungexpora. Ahol megnéztünk pár dolgot, körbesétáltunk, de úgy vélem jobb volt, amikor mi

is kiállítók voltunk. Több különböző szakma képviseltette magát 2 csarnokban. Az osztály szakmájához kapcsolódóan az informatikai részét néztük volna meg. Kriszti udvariasan kipróbált egy 8 éveseknek kifejlesztett programot. Ott találkoztunk az igazgató –helyettessel, Kajdy tanárnővel is. A fiúk szétszóródtak utána, s bejárták az egész területet.

Többek között kóstolgattak a szakácsoknál és a cukrászoknál, megtekintették az artisták produkcióját a nagy színpadon. Több cég is reprezentálta magát, pl. a MÁV is, ahol mindenféle repi ajándék várt ránk. Lehetett csináltatni hőfényképet, amit végül csak nem küldtek el, de azért megnézhattük. A kertészeknél ikebanát készítettek, művirágokból egy szivacsba szurkálta bele a fiatalember a neki tetsző virágokat, s hazavitte ajándékba. Érdekes volt, hogy a programozás résznél legorobotokat is kiállítottak harcolni, 3 mozdulatsor volt mindegyiknél, s nem tudtak dűlőre jutni. Jelen volt az országban talán a legjobb C# és Java programozói cég, akiknél meg lehetett nézni, milyen kódsorokkal kerültek a legjobbak közé. A vendéglátó ipari-

kiállítói
ismerőssel
múzeum
év elején eljön
interaktív órát, az

gasztronómia kapcsolatáról. Ezúttal is jelmezben volt, most egy Krúdy-foglalkozást reklámozott számunkra.

és kereskedelmi múzeum
részlegén, kedves
találkozunk, azzal a
pedagógussal, aki minden
iskolánknak tartani, egy
irodalom és a

Egressy, az ökoiskola

Az egyik szombati napon, az volt a feladat, hogy iskolán kívüli programot szervezzenek az osztályok. Három osztály is a Margit Szigetet választotta célpontnak, a 10.A-K, és a 11.A.

Mi 9 órakor találkoztunk a Jászai Mari téren, onnan átsétáltunk a Margit hídon a szigetre. Az első csoportképet, nem messze a szökőkúttól, készítettük, ami még nem ment. Aztán az útjelző táblák, és a GPS segítségével, elindultunk megkeresni a romokat... később tudatosult bennünk hogy abból kettő is van. A Margit kolostor és annak a szállodának a romjai, amelyben Krúdy Gyula lakott. Az ofő minden szobornál és romnál igyekezett az irodalommal kapcsolatos rövid előadást rögtönözni, mi meg úgy tettünk, mint akik figyelnek. Majd ezután végigsétáltuk az egész szigetet. Láttuk, hogy nem mi vagyunk az egyetlen iskola, akik ezt a programot választották. Volt például egy akadályverseny is ahol az egyik diákunk el akarta játszani, hogy ő az akadály. Megnéztük a Japán kertet, rácsodálkoztunk a tóban a halakra. Néhányan még vattacukrot is vettek. A K-sok Bringo hintóztak. Mi dél körül zártuk a napot, a zenélőkútnál, ahol a muzsika mellett elfogyasztottuk a maradék tízórainkat. Hazafelé két csoportban mentünk, az egyik az Árpád híd felé, a másik meg vissza a 4-6-os villamoshoz.

Fenntarthatósági nap az Állatkertben

Egy péntek délután, osztályfőnöki óra keretében, kilátogatott a Fővárosi Állat-és Növénykertbe. A bejáratától nem messze, volt egy sátor, ahol a zoopedagógusok több csoportra bontották az osztályt, és minden csoport kapott egy feladatlapot.

elefántházban kezdett, mivel a szavannás területekre például megállapítani az kapcsolatban valamit, meg a felismerése. Volt egy olyan jegesmedve szaporodhat-e a barna macival. A válasz elég meglepő lehet, de igen.

Szlávik csoportja az feladatok többsége a összpontosult. Kérdés volt elefánt fogsorával különböző antilopfajták kérdés is, hogy a

Bevalljuk nem csak a feladatoknak megfelelő helyszíneken voltunk jelen. Megnéztük a nagymacskákat, Rodek lelkesen fényképezett. A szurikáták se maradhattak ki, ők a legédesebb állatok, az alagútba MI nem másztunk be, de két

névtelen diákunk igen. Megmásztuk a Nagysziklát is, de a Varázshegyet most kihagytuk. A pingvinek nem voltak a kifutójukba, de a fókák megnézése sorra került.

Ahhoz képest, hogy 11.-esek, vagyunk, eléggé élveztük az egész programot.

A végén a tanárnő átvett az osztály nevében egy emléklapot, valamint a könyvtár kapott újságokat

Ballagás

12. a búcsúbeszéde

Kedves Nép, kik itt vagytok, hogy bennünket búcsúztassatok! Kedves tanáraink és diáktársaink, rokonaink, barátaink!

Mi is sok szeretettel köszöntünk benneteket, most, hogy búcsúzunk az Egressytől, így 4 boldog év után!

Sokat gondolkodtunk, hogy milyen pillanatok is kellene most felidéznünk így az utolsó perceinkben e falak között... hát, volt néhány feledhetetlen, az tény! Minden itt töltött perc bennünket gazdagított, értékes volt számunkra, fontos szerepet játszott fejlődésünkben, hogy intellektuálisan is lassan felnőttünk a végzős szerephez.

Az évek során sok közös alkalom szinte közösséggé kovácsolt bennünket: gólyatábor, balatoni kempingezés, pizzázás együtt, s ki ne hagyjuk a Legendát!

Emlékké nemesednek hamarosan a történelemórák, amikor Gabi néni kiosztotta a szegénységi bizonyítványainkat... irodalomóráink nyugodt, csendes pillanatai, amikor többen tudatára ébredtünk annak, hogy még sem tudunk 400 szónyt szövegelni! Idővel rájöttünk, hogy a matematika gyönyöreire is rá kéne

eszmélnünk! Muszáj megemlítenünk a szakmai tárgyak szépségét, melynek kedves része számunkra a hálózati ismeretek és Földvári tanárnő eufórikus szavai.

Emlékezzünk arra, amikor 4 éve találkoztunk az Egressy bejáratánál, még nem gondoltuk végig, hogy ilyen gyorsan elszalad az idő sebes vonata velünk eddig a májusi délutánig. Itt, ahol nem is olyan rég még ismerkedtünk az iskolával, tantermekkel, tanárokkal... pár hete még együtt főztünk itt, s hétfőn már arról kell bizonyosságot tennünk, hogy már majdnem érettek lettünk. Fel lettünk készítve, hogy eljussunk ideig, hogy feltegyük a pontot az informatikus i-jére.

Köszönjük mindezt szeretett tanárainknak, családjainknak, hogy támogattak minket, lehetővé tették számunkra, hogy ideig eljussunk, hogy minden erőfeszítést megtettek azért, hogy huszonegyen végül csak itt álljunk az érettségi kapujában.

A 12. c nevében Sánta Benedek búcsúzott iskolánktól:

Tisztelt diáktársaim, barátaim! Idén mi adjuk át a zászlót nektek. Ti még biztosan nem érzitek ennek a súlyát, hiszen tavaly még mi sem éreztük. Viszont eltelt egy év. Tán életünk leggyorsabban elszaladó egy éve volt és már itt is állunk három nappal az érettségi előtt. Egyesek átérzik ennek a súlyát, mások úgy vélik, hogy egy felfújott lufi csak az egész és mindenki túllihegi a dolgot. Majd kiderül, kinek van igaza... Kedves, türelmes tanáraink! Önökhöz szólok most. Az együtt töltött négy év során kaptunk rengeteg tudást és tapasztalatot, amelyet egész életünkben használunk, remélhetőleg tovább gyarapítunk. A fáradalmaikért nem lehetünk elég hálásak. Szerető szüleink, talán nektek köszönhetjük a legtöbbet, hiszen 18 éve óvtok, támogattok minket jóban és rosszban egyaránt. Tudjuk, hogy nagyon sok fejfájást okoztunk, de mégis csak a szépre emlékszünk, hiszen ezek azok a dolgok, amelyekről igazán többnek érezhetjük magunkat. Elég nehéz ilyen röviden megfogalmazni azt a rengeteg dolgot, amit nektek el kéne mondanom. A lényegét igyekeztem kiemelni

Köszönöm!

A 12. k nevében Salamon Péter mondott hosszú beszédet, amit Wimetál Noémi írt. Köszönetet mondott tanárainak, kiemelve mi minden sok szépet és jót sajátítottak el tőlük a szakanyagon kívül. Sok-sok közös programot, közösségformáló élményükről képet villantott az ünneplő közönség elé. nem csoda, hogy mindenki hosszasan tapsolta a k osztályt, hisz sok dicsérő oklevél is gazdára talált náluk.

Az igazgatónő több oklevelet, dicséretet osztott ki a Magyar Futball Akadémia diákjainak is, ahol külön kiemelte, hogy a szép tanulmányi eredmények mellett milyen komoly sportpályafutással is rendelkeznek a fiúk.

A ballagási műsor műsorvezetői: Szentesi Dániel és fazekas Niki voltak, a verseket Mihály Dominik és Gránicz Gergő tolmácsolásában hallgathattuk meg, a zenei aláfestést Rádonyi Barnabás biztosította., a dicséretek felolvasásában segített Orsós Krisztina.

A hagyományos búcsúzó Ady –vers mellett elhangzottak részletek Jobbágy Károly Az elhagyott repülőtér című versből, melyek jól tükrözik búcsúzó diák és tanár életérzését a ballagás pillanatában.

„... mint ki fióka madarat röptet,

zárt markom szétnyitottam; mondtam:

Szállj! Próbáld!

Erős vagy már! Elkaplak, hogyha elfáradtál!

Ne így! Ne úgy!

No, most jó! Látod?

S veled szálltam át - nem világot, csak az iskola udvarát,
körülvén, - tanár és diák - bukva, szárnyalva, szólva rád, biztattalak:

No újra hát!

Felszálltál...”